

Betänkande - Förändring genom försök från Försöksverksamhetskommittén (SOU 2023:94)

Remiss från Finansdepartementet
Remisstid den 15 april 2024

Förslag till beslut

Borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

1. Remissen besvaras med hänvisning till vad som sägs i stadens promemoria.
2. Paragrafen justeras omedelbart.

Föredragande borgarrådet Karin Wanngård

Sammanfattning av ärendet

Finansdepartementet har remitterat Försöksverksamhetskommitténs slutbetänkande Förändring genom försök (SOU 2023:94) till bland annat Stockholms stad för yttrande.

Kommunsektorn står inför flera samhällsutmaningar. Urbanisering och demografisk utveckling ger en ökad polarisering mellan stora och små kommuner, vilket påverkar förutsättningarna för kommunernas och regionernas verksamheter. Kommuner utmanas av klimatförändringar, en ökad belastning på miljön, och välfärdsbrottslighet. Digitaliseringen skapar både utmaningar och möjligheter.

I en försöksverksamhet kan kommunsektorn pröva nya arbetssätt i mindre skala, för att efter utvärdering implementera lyckade arbetssätt, förkasta de mindre lyckade, men också sprida resultat till andra. För att ha rättsligt utrymme att genomföra vissa försök krävs en försöksförfattning. Betänkandet innehåller några författningsförslag och några förslag till försök.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret.

Stadsledningskontoret delar regeringens syn på behovet av utredningen. Sveriges kommuner står inför stora samhälleliga utmaningar och det finns behov av att kunna pröva nya lösningar, där försöksverksamheter definitivt kan spela en roll.

Föredragande borgarrådets synpunkter

I Stockholms stad är innovation, utveckling och digitalisering prioriterade områden. Som stad arbetar vi aktivt med att testa nya lösningar och vill stärka en kultur av att våga testa nytt, gärna i samverkan med andra aktörer och akademi. Staden vill ständigt kunna söka nya och bättre lösningar på både rådande och framtida samhällsproblem. Det är allt oftare tydligt att dessa samhällsproblem inte löses i stuprör och genom försöksverksamheter kan möjligheten att testa nya lösningar och bredare samverkan möjliggöras.

Som stad ser vi bland annat ett behov av att de författningsändringar som föreslås möjliggör och underlättar för t.ex. tekniktest såsom framförande av autonoma bilar och drönare utan att vänta på långa statliga utredningar och tillståndprocesser.

Jag ser också positivt på flera av de försöksverksamheter som föreslås i betänkandet som till exempel försöksverksamheter med samverkan kring kommunala lantmäterimyndigheter och till förslag som provar nya verktyg i arbetet för att minska riskerna med och för att motverka välfärdsbrott.

Utifrån ovanstående är jag positiv till Försöksverksamhetskommitténs slutbetänkande samtidigt som jag vill understryka vikten av att hitta en permanent struktur på statlig nivå för att få till stånd försöksverksamhet i kommunsektorn.

I övrigt hänvisar jag till stadsledningskontorets tjänsteutlåtande.

Stockholm den 10 april 2024

Karin Wanngård

Bilaga

Remiss - betänkande Förändring genom försök från Försöksverksamhetskommittén (SOU 2023:94), dnr KS 2024/81-1.1

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Ärendet

Försöksverksamhetskommittén fick den 3 november 2021 i uppdrag att främja försöksverksamheter i kommunsektorn. Försöken kunde till exempel handla om samverkan inom nya områden eller om nya sätt att använda teknik. Syftet med utredningen var att öka kommunernas och regionernas kapacitet att hantera de samhällsutmaningar som de står inför.

Utredningen skulle senast den 30 september 2022 redovisa försöksverksamheter som inte kräver författningsändring och som utredningen valt att främja och stödja. Därefter skulle utredningen löpande redovisa förslag om tillfälliga författningsändringar som krävs för att försöksverksamhet ska kunna inledas. Slutredovisning av uppdraget skulle ske senast den 14 december 2023.

I ett tilläggsdirektiv, den 30 mars 2023, gavs utredningen i uppdrag att försöka få till stånd en försöksverksamhet i syfte att motverka välfärdsbrottslighet, eftersom brottslighet och otillåten påverkan riktad mot välfärdssystemen är ett stort samhällsproblem.

Bakgrund

Kommunsektorn, det vill säga kommuner och regioner, står inför betydande utmaningar, samtidigt som skillnaderna i förutsättningar mellan olika kommuner och regioner blir allt större. Frågor som finansiering och kompetensförsörjning blir alltmer utmanande, men det handlar också om förmågan att upprätthålla kvaliteten i verksamheten, klara investeringsbehoven och att hantera och förebygga klimatförändringar.

Samtidigt har kommuner och regioner, oavsett storlek, i princip samma ansvar och skyldigheter att erbjuda service och välfärd till sina invånare. För att skapa goda möjligheter till boende, trygghet, arbete och välfärd måste de därför anpassa sina verksamheter. Förmågan att arbeta strategiskt och utvecklingsinriktat blir alltmer olika i kommunerna och regionerna.

Försöksverksamhet är en metod för att arbeta fram reformer och utveckling som leder till ett förbättrat arbetssätt. Flera tidigare utredningar har föreslagit försöksverksamhet som metod för att identifiera områden där permanenta förändringar bör övervägas för att bidra till kommunsektorns långsiktiga kapacitet. Gemensamt för dessa utredningars förslag har varit krav på tillfällig författningsändring.

Statlig styrning av kommunal försöksverksamhet

Staten kan styra kommunala försöksverksamheter genom försöksförfattningar. Försöksförfattningar kan vara lagar, förordningar och även myndighetsföreskrifter. De kan reglera såväl om ett försök ska bedrivas samt förutsättningarna och utformningarna av ett försök. En försöksförfattning kan enligt utredningen ses som ”en tidsbegränsad lag genom vilken lagstiftaren har önskat att skaffa sig ett underlag för att avgöra om den prövade försökslagstiftningen ska göras allomfattande och

permanentas”, med andra ord ett sätt att bygga lagstiftningsarbete på riktig data och erfarenhet.

Staten kan även styra genom att finansiera försöksverksamhet, genom att myndigheter utlyser medel som kommunsektorn kan söka eller genom överenskommelse med Sveriges kommuner och regioner (SKR) om medel till försöksverksamheter.

Utredningens uppdrag och urval av försöksverksamheter

Utredningens uppdrag var att arbeta både med försöksverksamhet som kan göras inom ramen för nuvarande regelverk och med försöksverksamhet som kräver författningsändringar för att genomföra. Utredningen tog emot 90 förslag på försöksverksamheter. En majoritet av förslagen handlade om områden där det behövs regelförändringar för att genomföra försök.

Utredningen konstaterar att det fanns en förhoppning att det skulle finnas ännu fler mogna förslag på försöksverksamheter som stod redo att genomföras, och att författningshinder var anledningen till att de inte hade påbörjats. Många av de förslag som kom in krävde en del vidare utredning för att se om det gick att genomföra med nuvarande regelverk och om försöket var intressant för utredningen. För att en försöksverksamhet skulle bli utvald skulle den syfta till att skapa ny kunskap som leder till ökad kapacitet, bedrivs i en verklig avgränsad miljö, vara avgränsad i tid och vara av nationellt intresse.

Försök som inte kräver författningsändring

Utredningen har följt tre försöksverksamheter som inte krävt författningsändring. De svarar mot några av de samhällsutmaningar som kommunsektorn står inför och syftar till att öka samverkan mellan kommuner eller mellan kommuner och regioner. Försöken var: samverkan för god och nära vård i Ljungby kommun (tillsammans med Region Kronoberg), ett ledarprogram i Jönköpings län (Region Jönköpings län och länets kommuner) och en jämlik digital omvandling i kommunerna Sundsvall och Ånge.

Utredningen menar att försöken på olika sätt har bidragit till en ökad samverkan mellan parterna. De medverkande kommunerna och regionerna har dragit nytta av varandras kompetenser och tillgångar. Alla tre försöksverksamheter har kopplingar till akademin, vilket utredningen bedömer kan ha bidragit till systematik och uthållighet. Försöken är skalbara och det finns lärdomar som utredningen bedömer kan vara intressanta för andra inom kommunsektorn.

Försök som kräver författningsändring

Utredningen lämnar tre författningsförslag som skulle möjliggöra försöksverksamheter.

Förslag 1: Försöksverksamhet med ett statsbidrag för små kommuner

Utredningen föreslår att en försöksverksamhet gällande riktade statsbidrag möjliggörs genom en försökslag. Försöket ska vara inriktat mot befolkningsmässigt små kommuner. Syftet är att få mer kunskap om hur staten genom utformningen av sin ekonomiska styrning kan påverka små kommuners kapacitet och förutsättningar att klara sitt uppdrag samt hur likvärdigheten för invånarna påverkas.

Förslaget innebär att 14 utvalda kommuner med upp till 10 000 invånare får ett statsbidrag i stället för att ansöka om ett antal riktade statsbidrag. Det ska inte ställas några särskilda krav på hur statsbidraget ska användas och utbetalning av det ska ske utan ansökan, rekvisition eller liknande. Statsbidraget för dessa små kommuner ska motsvara det sammanlagda belopp som den enskilda kommunen hade kunnat få av de riktade statsbidragen som ingår i försöket.

Försöket ska pågå under fem år och Statskontoret föreslås följa upp och utvärdera.

Förslag 2: Försöksverksamhet med avtalssamverkan mellan regioner och kommuner om hälso- och sjukvård i hemmet

Hälso- och sjukvården står inför stora utmaningar med en allt större andel äldre i befolkningen som kräver mer hälso- och sjukvård. Den medicinska utvecklingen gör dessutom att fler lever allt längre och att alltmer vård kan utföras i hemmet. För att vården ska fungera sömlöst behöver samverkan mellan kommuner och regioner, som båda är huvudmän för olika delar av hälso- och sjukvården, ske på ett effektivt sätt. Utredningen föreslår därför att utrymmet för samverkan mellan kommuner och regioner utökas när det handlar om hälso- och sjukvård i en patients hem.

Kommuner och regioner har ett delat ansvar för hälso- och sjukvården, där kommunerna ansvarar för primärvården för vissa grupper, exempelvis äldre i särskilda boenden. Efter avtal med regionen får kommunerna också ansvara för hemsjukvård (dvs. primärvård) i ordinärt boende och trygghetsboende. Region Stockholm är den enda regionen i landet som inte har tecknat ett sådant avtal med kommuner, i stället ansvarar regionen för denna.

När det gäller specialiserad vård är den alltid regionens ansvar. Det är dock oklart i vilken omfattning kommuner och regioner kan samverka om den vården enligt gällande regelverk. Utredningen menar att denna rättsliga otydlighet försvårar för kommuner och regioner som vill avtalssamverka om patienter som vårdas i hemmet och som behöver både primärvård och specialiserad vård. Utredningen föreslår därför att en försökslag öppnar upp för att avtalssamverka om uppgifter inom specialiserad hälso- och sjukvård i hemmet.

Förslaget innebär att kommunernas hälso- och sjukvårdspersonal ska kunna utföra vissa åtgärder i hemsjukvården, som är en del av den specialiserade vården. Det innebär att patienten inte behöver åka till sjukhus för dessa insatser, vilket är i linje med de övergripande målen för hälso- och sjukvård om en nära vård med patienten i centrum.

Att delta i försöksverksamheten, det vill säga att ingå ett sådant samverkansavtal, skulle vara helt frivilligt för kommuner och regioner. Ansvaret för den hälso- och sjukvård som avtalet avser övergår inte till kommunen, utan kvarstår hos regionen. Regionen får ersätta kommunen ekonomiskt för de uppgifter som kommunen åtar sig. De krav som ställs på huvudmännen för hälso- och sjukvården förändras inte genom försöket.

Syftet med försöket är att få mer kunskap om huruvida sådana avtal påverkar den vård som patienterna får samt huruvida de kan effektivisera verksamheten för kommuner och regioner. Utredningen anser att försöksverksamheten inte bör begränsas till några särskilda kommuner och regioner, för att kunna få ett så stort utvärderingsunderlag som möjligt.

Försöket föreslås pågå under fem år och följas upp och utvärderas av Socialstyrelsen.

Förslag 3: Försöksverksamheter gällande samverkan mellan kommuner på lantmäteriområdet

Fastighetsbildning och en effektiv planprocess är centrala framtidsfrågor för den kommunala sektorn. Fastighetsbildning är i grunden ett statligt ansvar, men regeringen får ge kommuner tillstånd att inrätta en kommunal lantmäterimyndighet. Det huvudsakliga syftet med att ha fastighetsbildning i kommunal regi är att det underlättar samordningen med den kommunala plan- och byggprocessen. I dag har 40 kommuner en egen kommunal lantmäterimyndighet och flera vill få inrätta en sådan, men har fått avslag på sina ansökningar.

Kommuner kan i dag inte ges tillstånd att bilda en kommunal lantmäterimyndighet (KLM) i samverkan, utan tillståndet kan bara ges till en kommun. Kommuner som redan har en kommunal lantmäterimyndighet får inte heller samverka med varandra gällande fastighetsbildning.

Utredningen föreslår en försöksverksamhet där kommuner under vissa förutsättningar ska ges tillstånd att inrätta en kommunal lantmäterimyndighet i samverkan. Syftet är att undersöka hur detta påverkar samhällsbyggnadsprocesserna i kommunerna samt hur samverkan kan påverka effektiviteten i fastighetsbildningsprocessen och tillhandahållandet av stöd och service inom området.

Utredningen föreslår också en försöksverksamhet där en kommunal lantmäterimyndighet ska kunna ingå avtal med en annan sådan om att utföra uppgifter åt den.

Försöksverksamheterna föreslås pågå i fem år och följas upp och utvärderas av Statskontoret.

Försök som kräver vidare arbete

Utredningen bedömer att tiden är mogen för försök inom två områden.

Förslag 4: Försöksverksamhet med recirkulerat vatten som dricksvatten

Tillgången till vatten är en central fråga för framtiden och tillgången till rent dricksvatten är redan i dag en utmaning i vissa delar av Sverige. Svårigheterna riskerar också att öka i takt med ökad befolkning och klimatförändringar. En av försöksverksamheterna som utredningen föreslår rör därför möjligheten att återanvända visst renat avloppsvatten ("gråvatten", det vill säga vatten från dusch, tvätt och bad) som dricksvatten.

Det finns tekniska möjligheter att använda renat avloppsvatten som dricksvatten, men det finns en osäkerhet bland VA-leverantörer kring vilket regelverk som gäller för att göra det.

Utredningen föreslår att Livsmedelsverket ges i uppdrag att främja försöksverksamhet med att recirkulera gråvatten som råvatten för dricksvatten. Livsmedelsverket föreslås analysera om det behövs någon ändring i föreskrifter för att det ska vara möjligt att genomföra försök. Livsmedelsverket och Naturvårdsverket bör sedan följa upp och utvärdera försöket.

Förslag 5: Försöksverksamheter för att motverka välfärdsbrottlighet

Det finns idag svårigheter att använda försöksverksamhet för att motverka välfärdsbrottlighet. Utredningen har dock berett ett förslag på försök gällande offentlig upphandling, eftersom välfärdsbrottlighet förekommer även där. Utredningen konstaterar att kommunsektorn ser behov av att på ett snabbare och mer effektivt sätt kunna få ta del av information om leverantörer, för i ett tidigt skede av upphandlingen kunna utesluta oseriösa leverantörer.

Utredningen anser att regeringen bör verka för ett samarbete mellan statliga myndigheter, kommuner och kommunala inköpscentraler. I ett inledningsskede bör Upphandlingsmyndigheten få i uppdrag att kartlägga vilka myndigheter som bör ingå i en sådan försöksverksamhet. Därefter ska myndigheterna inleda ett samarbete med Adda inköpscentral och andra kommunala inköpscentraler för att utreda vilka uppgifter som är relevanta att ha i detta informationsutbyte, och hur ett sådant strukturerat informationsutbyte kan gå till, vid upphandling av tjänster inom individ- och familjeomsorgsområdet.

Syftet med försöket är att få ny kunskap hur man på ett effektivt sätt kan dela den information som behövs för att utesluta oseriösa leverantörer från kommuners och regioners upphandlingar. Regeringen bör därefter verka för att försöksverksamheten bedrivs och att de statliga myndigheter som har identifierats i Upphandlingsmyndighetens kartläggning, deltar i den.

Försök kan vara ett svar på kommunsektorns utmaningar

Utredningen konstaterar att försök som metod är ett användbart tillvägagångssätt vid utvecklingsarbete. Det verkar finnas ett driv och intresse från kommuner och regioner att bedriva verksamhetsnära utveckling genom försök, men möjligheten att göra det varierar. Bland annat avgör prioriteringar och politiska avvägningar i vilken utsträckning kommuner och regioner ägnar sig åt försöksverksamheter. Utredningen

ser att det krävs mod av centrala befattningshavare att våga försöka, eftersom resultatet inte alltid blir som planerat.

Utredningen finner även att statliga myndigheter tydligare behöver involveras i försöksverksamhet. Utredningen har upplevt ett varierande intresse, och i något fall även motstånd, hos olika myndigheter gällande försöksverksamhet som metod. Det är ett problem eftersom många försöksverksamheter är avhängiga samarbete mellan berörd statlig myndighet och kommun eller region. Utredningen menar att det således kan finnas ett behov av att regeringen säkrar att berörda statliga myndigheter har ett uppdrag att främja försöksverksamhet.

Behov av permanent struktur för försöksverksamhet

I likhet med tidigare utredningar anser Försöksverksamhetskommittén att det behövs en permanent struktur för att arbeta med försöksverksamheter som stöttar kommunsektorn. Det kan handla om att hitta lämpliga områden att bedriva försök inom, att utvärdera och sprida resultatet av försöken eller stöd i rättsliga tolkningar av vad som är möjligt och inte möjligt att genomföra. Det kan också handla om att identifiera samarbetspartners för ett försök, dra lärdomar eller använda sig av resultat från försök i andra kommuner eller regioner.

Utredningen anser därför att det borde finnas en samlande statlig funktion för försök i kommunsektorn. Funktionen skulle kunna bistå med tolkning av lag eller förordning, stötta med metodologi i samband med utvärdering samt att sprida resultat, både lyckade och mindre lyckade. Funktionen skulle även kunna ta fram författningsförslag.

Utredningen anser att funktionen borde vara en permanent kommitté inom kommittéväsendet. Kommunsektorn skulle löpande kunna lämna förslag på försöksverksamheter och utredningen kan ge stöd gällande utformningen av dessa. Utredningen kan också ha kontakt med statliga myndigheter för att informera om försök och vad det arbetssättet innebär och eventuellt få signaler därifrån om områden som kan vara lämpliga att bedriva försök inom. Utredningen bör årligen lämna en förteckning till regeringen över inkomna förslag, samt föreslå de förändringar av lag eller annan författning som behöver göras för att kunna genomföra försök i syfte att stärka kommunsektorns kapacitet.

Utredningen lämnar inte detta som ett skarpt förslag, eftersom det inte ingick i direktivet.

Remissammanställningen

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret.

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 8 mars 2024 har i huvudsak följande lydelse.

Stadsledningskontoret delar regeringens syn på behovet av utredningen. Sveriges kommuner står inför stora samhällsliga utmaningar och det finns behov av att kunna pröva nya lösningar, där försöksverksamheter definitivt kan spela en roll.

Stockholms stad arbetar aktivt med att testa nya lösningar och vill stärka en kultur av att våga testa nytt, gärna i samverkan med andra aktörer och akademi. Givet kommunens storlek och fysiska placering nära andra aktörer, finns det mycket goda förutsättningar för staden att bedriva försöksverksamhet. Stadsledningskontoret känner dock igen många av de hinder som utredningen beskriver kan förekomma i utvecklingsarbetet, så som befintlig lagstiftning eller en kultur av rädsla att göra fel.

Stadsledningskontoret vill framförallt lyfta två övergripande synpunkter på Försöksverksamhetskommitténs slutbetänkande.

För det första vill stadsledningskontoret understryka behovet av att hitta en permanent struktur på statlig nivå för att få till stånd försöksverksamhet i kommunsektorn och beklagar att förslag på området låg utanför utredningens direktiv.

Det finns stora fördelar med att få till stånd en mer aktiv dialog mellan kommunsektorn och staten om vilken tillfällig lagstiftning, eller undantag från befintlig lagstiftning, som behövs för att möjliggöra försök. För Stockholms stad skulle det underlätta i arbetet med att testa nya arbetssätt och metoder avsevärt. Det skulle troligen göra att fler förslag på försöksverksamhet skulle komma fram, fler lösningar skulle testas och den statliga nivån i än högre grad skulle kunna bygga lagstiftning på befintliga erfarenheter.

Som exempel kan nämnas Stockholms stads höga ambitioner på klimatområdet, där stadsledningskontoret ser behov av att undanröja regelhinder kopplat till olika lagstiftningar och där försöksverksamheter kan fungera som ett test inför ett mer storskaligt införande. Stadsledningskontoret skulle gärna se ett tydliggörande kring hur kommuner kan vara med och utveckla regelverk, till exempel genom ”regulatory sandboxes”, inom frågor som berör såväl kommunala som statliga områden. Exempelvis skapar införandet av miljözon klass 3 i Stockholm ett behov av att se på hur regelefterlevnad kan underlättas, vilket skulle kunna göras som en ”regulatory sandbox”.

Utredningen skriver också att införandet av ny teknik kan skapa upphov till kommunala försöksverksamheter. Stockholms stad är involverad i en mängd olika innovationsarbeten som fokuserar på samhällsutmaningar, ofta i samverkan med företag och akademi. Stadsledningskontoret kan konstatera att det vid försök med ny teknik, såsom användande av autonoma fordon eller drönare, ofta uppstår frågor kring nationella regelverk. Här finns ett behov av att underlätta för tekniktest utan att vänta på långa statliga utredningar och tillståndsprocesser.

För det andra ser stadsledningskontoret positivt på att myndigheter borde få ett tydligare uppdrag att främja försöksverksamheter i kommunsektorn. Stadsledningskontoret ser ett tydligt behov av att inkludera alla samhällliga nivåer för att kunna möta de samhällsutmaningar vi står inför. Här har den statliga aktören en viktig roll, vilket stadsledningskontoret anser att utredningen har förbisett.

Det finns exempel på policy labs, där statliga myndigheter tillsammans med kommuner arbetar för att hitta nya lösningar på samhällsutmaningar. Inom dessa har de statliga aktörerna en nyckelroll.

Utredningen skriver vidare att kommunsektorn med försöksverksamheter kan pröva nya arbetssätt i en mindre skala, för att sedan efter utvärdering implementera lyckade arbetssätt, förkasta de mindre lyckade och också kunna sprida resultatet till andra. Stadsledningskontoret delar utredningens syn på att kommuner kan pröva sig fram i mindre skala, för att sedan implementera mer storskaligt. Vi vill dock poängtera vikten av att utvecklingsarbete sällan omedelbart leder till nyttor som kan spridas och implementeras, utan det kräver långsiktig involvering från relevanta aktörer, som kan finnas inom den kommunala organisationen, men likväl inom den regionala eller statliga nivån.

Synpunkter på förslag 1: Försöksverksamhet med ett statsbidrag för små kommuner

Stockholms stad skulle inte påverkas av förslaget eftersom det endast gäller 14 utvalda små kommuner. Stadsledningskontoret ställer sig dock positiv till försöksverksamhet på området. Försöket skulle kunna ge ökad kunskap som kan användas för att utveckla utformningen av riktade statsbidrag för fler kommuner.

Synpunkter på förslag 2: Försöksverksamhet med avtalssamverkan mellan regioner och kommuner om hälso- och sjukvård i hemmet

Förslaget har i nuläget liten påverkan på Stockholms stad, eftersom staden inte utför hemsjukvård i ordinärt boende. Eventuellt skulle det kunna vara aktuellt inom LSS-hälsan, där staden utför hemsjukvård på boenden inom LSS, funktionsnedsatta och socialpsykiatri. Stadsledningskontoret ställer sig dock positiv till förslaget och tror att lärdomar från försöket även kan komma staden till gagn.

Synpunkter på förslag 3: Försöksverksamheter gällande samverkan mellan kommuner på lantmäteriområdet

Stockholms stad är en av de kommuner som har en kommunal lantmäterimyndighet.

Stadsledningskontoret ställer sig mycket positiv till förslaget, bland annat eftersom kompetensförsörjningen inom området är utmanande. En möjlighet att samverka för att minska handläggningstiden hos en kommunal lantmäterimyndighet med hög arbetsbelastning skulle underlätta så att rättssäkerheten och en god arbetsmiljö bibehålls, och samtidigt möjliggöra för en kommunal lantmäterimyndighet med tillfälligt lägre belastning att behålla kompetens under nedgången.

Stadsledningskontoret ställer sig även positiv till förslaget rörande möjligheten för kommuner att inrätta en kommunal lantmäteri-myndighet tillsammans med en kommun som redan har en sådan.

Synpunkter på förslag 4: Försöksverksamhet med recirkulerat vatten som dricksvatten

Stadsledningskontoret delar utredningens syn på att det är angeläget att uppmuntra till försöksverksamhet på området och tydliggöra vilket regelverk som gäller.

Synpunkter på förslag 5: Försöksverksamheter för att motverka välfärdsbrottslighet

Stadsledningskontoret ser positivt på förslag som provar nya verktyg i arbetet för att minska riskerna med och för att motverka välfärdsbrott.

Stadsledningskontoret delar utredningens bedömning om behovet av att öka informationsutbytet mellan statliga myndigheter och kommuner vid upphandlingar, och ser positivt på ett sådant försök. Stadsledningskontoret vill även understryka vikten av att kommunerna inte hamnar efter de statliga myndigheterna i möjligheten till informationsdelning.

Stadsledningskontoret föreslår att remissen anses besvarad med vad som sägs i detta tjänsteutlåtande.